

בשלח - מ"ה ע"א

אותו לדרגות יותר עליונות, וכך
חבקוק-שנים.

הפליה לחבקוק הנביא (חבקוק ۵) –
אייזו הפליה? אלא זה מוקם
שהיה קשור בו בפתחה, וזה
הפליה של יד. על שגינות – שאות
יום שנקשר בו, כי תלויים
שגינות העולם לפני הקדוש
ברוך הוא, ובכורה היתה שולחת,
ולכן נקשרה בו הפליה זו (בו
התפללה).

דבר אחר תפלה לחבקוק הנביא
– תפלה לחבקוק, משום חבקוק
שהוא עשה בשבלו. ה' שמעתי
שמעך יראתי וגוי, בא ראה,
בשםתעורת עליו רוח נבואה על
מקום זה שהוא תפלה, היה בא
והיה פוחד ימצע. ממש
אומרים, מי שנשנש מقلب, מקולו
הוא מזען.

ה' פועלך בקרוב שנים חמיהו, מי
זה פועלך? אלא עליו אמר, שהוא
פועל שלו. בקרוב שנים חמיהו, פון
לו חיים לפועל זה בקרוב שנים
עליונות. דבר אחר חמיהו – שלו
ימות כמו שפתחה.

על שגינות, מה זה על שגינות?
על שגיאות היה צריך (כתב), כמו
שנאמר (תהלים ט) שגיאות מי בין.
אלא והכל הוא. אבל שגינות, כמו
שנאמר (שם ז) שגיאון לדוד. מני
תשבחות היה לפניו הנביאים
להשרות עליהם רוח נבואה, כמו
שנאמר (שמואל א) ופגעת חבל
גבאים ירדים מהבמה ולפניהם
נכבל ותף וגוי, וכתווב ועפה קחו
לי מנגן וגוי. וכל שפין חבקוק
שהצטרכ לו יותר מפלם, לנחת
הריהם, ולבשם את אותו מקום,
להמשיך עליו רוח נבואה. וכן
כמו כן כל הנביאים, פרט למשה
שעליה על כל שאר נביאי העולם.
אשר חילקו!

לדרgin על אין יתר, ובгин כח חבקוק תרי.
הפליה לחבקוק הנביא, (חבקוק ۳) מי הפליה.
אלא דא הוא אמר, דהוה קשר ביה
בקידמייה, ורק הוא הפליה של יד. על
שגינות. דההוא יומא דאתקשר ביה,
שגינות דעלמא והוא פליין קמי קדשא בריך
הוא, ובכורה הוה שליט, ועל דא אתקשר ביה
האי תפלה. (נ"א בהאי תפלה)

דבר אחר תפלה לחבקוק הנביא, תפלה
לחבקוק: בגין חבקוק, דאייה עbid
בגיניה. יי' שמעתי שמעך יראתי וגוי, פא
חזי, כד הוה אתער עליה רוחא דנבואה על
אטר דא דהו היא תפלה, הוה אני והוה דחיל
ומזדען. מתלא אמר, מאן דנשיך מבלבא,
מקליה איזדען.

יי' פועלך בקרוב שנים חמיהו, מאן פועלך. אלא,
עליה קאמיר, דאייה פועל דיליה. בקרוב
שנתיים חמיהו. רב ליה חיין להאי פועלך, בקרוב
שנין עלאיין. דבר אחר, חמיהו דלא ימות פד
בקידמייה.

על שגינות, מי על שגינות, על שגיאות
מייבעי ליה. כמה דאת אמר (תהלים יט)
שגיאות מי יבין. אלא (כלא אב) שגינות,
כמה דאת אמר (תהלים ז) שגיאון לדוד. זיני
תשבחן هو קמייהו דنبيאי, למשדי עצלייה
רוח נבואה, כמה דאת אמר (שמואל א) ופגעת
חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף
וגוי, ובתיב (מלכים ב) ועתה קחו לי מנגן וגוי.
וככל שפין חבקוק, דאטטריך ליה יתר
מקלהון, לניחא דרוחא, ולבטמא לההוא
נביאי כהאי גונא, בר ממשה דסליק על כל
שארنبيאי דעלמא, זכה חולקיה.